

kontrol med markedsordningerne for landbrugsvarer. Kommissionen bliver ansvarlig for gennemførelsen af denne koordination i samarbejde med et rådgivende udvalg af brugere, bestående af højst tre repræsentanter for hver medlemsstat, repræsenterende de vigtigste berørte ministerier. Dette udvalg skal rådgive og bistå Kommissionen, og dets medlemmer skal oprette og vedligeholde koordinering og forbindelse mellem de administrationer, der deltager i udviklingen af samarbejde med hensyn til data og dokumentation for indførsel og udførsel samt landbrug (CADDIA). Det rådgivende udvalg kan nedsætte hensigtsmæssige underudvalg.

Artikel 2

Kommissionen udfærdiger på baggrund af resultaterne af de forberedende aktiviteter en rapport til Rådet og Parlamentet og forelægger forslag med henblik på vedtagelse af et langsigtet program, der skal gennemføres i samråd med de relevante nationale administrationer.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om fastsættelse af retningslinjerne for anvendelse af EØF-traktatens artikel 85 og 86 (konkurrencereglerne for virksomhederne) på lufttransport

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 10. august 1981)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Fællesskab, særlig artikel 87,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

konkurrencereglerne udgør en del af de almindelige bestemmelser i traktaten, som ligeledes gælder for lufttransport;

de nærmere retningslinjer for anvendelsen af disse bestemmelser findes i kapitlet vedrørende konkurrencereglerne eller skal fastsættes i henhold til de dertil fastlagte procedurer;

i medfør af artikel 1 i forordning nr. 141 finder Rådets forordning nr. 17 ikke anvendelse på luft-

transport; forordning (EØF) nr. 1017/68 indeholder kun procedureregler for transport på landjorden;

Kommissionen har således i øjeblikket intet middel til direkte at behandle tilfælde af formodet overtrædelse af artikel 85 og 86 i lufttransportsektoren;

Kommissionen har heller ikke de nødvendige beslutnings- og sanktionsbeføjelser til effektivt at gribe ind i tilfælde af overtrædelse;

til at afhjælpe dette forhold bør der udstedes en forordning om anvendelsen af konkurrencereglerne på lufttransport i lighed med de forordninger, der gælder for de øvrige transportformer og de øvrige økonomiske sektorer;

denne forordning skal fastsætte de nødvendige procedurer, beføjelser og sanktioner for at sikre overholdelsen af forbudene i artikel 85, stk. 1, og artikel 86 samt retningslinjerne for anvendelsen af artikel 85, stk. 3;

der bør i denne henseende tages hensyn til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1017/68, som gælder for transport på landjorden, idet denne tager visse særlige karakteristiske træk ved transportaktiviteter som helhed i betragtning;

særlig i betragtning af de specielle aspekter ved lufttransport påhviler det i første række virksomhederne at sikre sig, at deres aftaler, vedtagelser eller samordnede praksis er i overensstemmelse med konkurrencereglerne, og det er derfor ikke nødvendigt at pålægge dem pligt til at foretage anmeldelse heraf til Kommissionen;

imidlertid kan virksomhederne i visse tilfælde ønske at sikre sig Kommissionens indforståelse, at deres aftaler, vedtagelser eller samordnede praksis er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser, og det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte en forenklet procedure herfor;

denne forordning udelukker ikke anvendelsen af traktatens artikel 90 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordningens anvendelsesområde

1. Denne forordning fastlægger de nærmere regler for anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86 på lufttransport.
2. Forordningen vedrører imidlertid kun international lufttransport fra og til en eller flere lufthavne i Fællesskabet.

Artikel 2

Lovlig undtagelse for tekniske aftaler

Det i traktatens artikel 85, stk. 1, fastsatte forbud gælder ikke for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som udelukkende har anvendelse af tekniske forbedringer eller teknisk samarbejde til formål eller til følge ved:

- a) opstilling eller ensartet anvendelse af normer eller typer for luftfartøjer, materiel, forsyninger og faste anlæg;
- b) udveksling eller fælles anvendelse eller vedligeholdelse af luftfartøjer, reservedele, materiel eller faste anlæg samt udveksling eller fælles anvendelse af personale;

- c) tilrettelæggelse og gennemførelse af tilslutninger, supplerende, alternativ eller kombineret transport samt opstilling og anvendelse af totalpriser og -vilkår for denne transport;
- d) samordning af fartplanerne med henblik på bedre betjening af brugere;
- e) samleladning af enkeltstykforsendelser;
- f) opstilling eller anvendelse af ensartede regler for transporttariffernes struktur og for betingelserne for disses anvendelse, for så vidt transportpriserne og -vilkårene ikke fastsættes direkte eller indirekte herigennem;
- g) udstedelse af rejsehjemler, der anerkendes af forskellige luftfartsselskaber og den herigennem nødvendiggjorte tilrettelæggelse af modregningen af indtægterne.

Artikel 3

Behandling af sager ex officio eller på begæring

Kommissionen kan på begæring eller på eget initiativ indlede behandlingen af en sag med henblik på at bringe overtrædelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 1 eller 86 til ophør.

Berettigede til at indgive klage er:

- a) medlemsstaterne;
- b) fysiske eller juridiske personer, som påberåber sig en interesse.

Artikel 4

Afslutning af sager, der er behandlet på begæring eller ex officio

1. Konstaterer Kommissionen, at der foreligger overtrædelse af traktatens artikel 85 eller 86, kan den ved beslutning pålægge de pågældende virksomheder og sammenslutninger af virksomheder at bringe den konstaterede overtrædelse til ophør.

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne forordning kan Kommissionen, inden den træffer beslutning i henhold til første afsnit, rette henstillinger til de pågældende virksomheder og sammenslutninger af virksomheder om at bringe overtrædelsen til ophør.

2. Såfremt Kommissionen finder, at der efter de for den foreliggende kendsgerninger ikke er anledning til i henhold til traktatens artikel 85 eller 86 at

skride ind over for en aftale, en vedtagelse eller en praksis, afviser den, når sagen beror på en klage, ved en beslutning klagen som ubegrundet.

3. Såfremt Kommissionen efter behandlingen af en sag, der er påbegyndt på grundlag af en klage eller på dens eget initiativ, finder, at en aftale, en vedtagelse eller en samordnet praksis opfylder betingelserne i traktatens artikel 85, stk. 1 og 3, vedtager den en beslutning om anvendelse af artikel 85, stk. 3. I beslutningen angives det tidspunkt, fra hvilket den får virkning. Dette tidspunkt kan ligge forud for den dag, på hvilken beslutningen vedtages.

Artikel 5

Anvendelse af artikel 85, stk. 3 — fremsættelse af indsigelser

1. Virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, som vil påberåbe sig artikel 85, stk. 3, med hensyn til aftaler, vedtagelser og samordnet praksis af den i artikel 85, stk. 1 angivne art, som de er deltagere i, kan indgive en ansøgning til Kommissionen.

2. Er Kommissionen i besiddelse af alt materiale, og finder den, at ansøgningen kan fremmes, offentliggør den, såfremt der ikke allerede er påbegyndt en sag på grundlag af artikel 3 mod aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis, så hurtigt som muligt i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* det væsentligste af ansøgningens indhold med opfordring til enhver interesseret tredjemand om inden for en frist på 30 dage at fremsætte sine bemærkninger over for Kommissionen. Offentliggørelsen skal tage hensyn til virksomhedernes retlige interesse i bevarelsen af deres forretningshemmeligheder.

3. Såfremt Kommissionen ikke inden for en frist på 90 dage fra dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, meddeler ansøgerne, at der består betydelig tvivl med hensyn til anvendeligheden af artikel 85, stk. 3, anses aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis, som beskrevet i ansøgningen, for at være fritaget for forbudet i den forløbne tid og i højst tre år fra dagen for offentliggørelsen af ansøgningen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Konstaterer Kommissionen efter udløbet af fristen på 90 dage, men før udløbet af treårsfristen, at betin-

gelseerne for anvendelse af artikel 85, stk. 3 ikke er til stede, erklærer den ved en beslutning det i artikel 85, stk. 1 indeholdte forbud for anvendeligt. Denne beslutning kan tillægges tilbagevirkende kraft, såfremt de misbruger fritagelsen fra bestemmelserne i artikel 85, stk. 1.

4. Har Kommissionen inden for fristen på 90 dage rettet den i stk. 3, første afsnit, omhandlede meddelelse til ansøgerne, undersøger den, om betingelserne i artikel 85, stk. 1 og 3 er opfyldt.

Konstaterer den, at betingelserne i artikel 85, stk. 1 og 3 er opfyldt, vedtager den en beslutning om anvendelse af artikel 85, stk. 3. I beslutningen angives den dato, fra hvilken den får virkning. Denne dato kan ligge forud for datoen for ansøgningen.

Artikel 6

Gyldighedstiden for og tilbagekaldelse af beslutninger om anvendelse af artikel 85, stk. 3

1. I den i overensstemmelse med artikel 4 eller 5 vedtagne beslutning om anvendelse af artikel 85, stk. 3 skal det angives, for hvilket tidsrum den gælder; dette tidsrum udgør i almindelighed ikke mindre end seks år. Der kan knyttes betingelser og påbud til beslutningen.

2. Beslutningen kan fornys, hvis forudsætningerne for anvendelse af artikel 85, stk. 3 stadig er opfyldt.

3. Kommissionen kan tilbagekalde eller ændre beslutningen eller forbyde de pågældende bestemte handlinger:

- a) såfremt de faktiske forhold har ændret sig på et for beslutningen væsentligt punkt,
- b) såfremt de pågældende ikke overholder et påbud, der er knyttet til beslutningen,
- c) såfremt beslutningen hviler på urigtige oplysninger eller er fremkaldt ved svig, eller
- d) såfremt de pågældende misbruger den ved beslutningen opnåede undtagelse fra artikel 85, stk. 1.

I de under b), c) og d) nævnte tilfælde kan beslutningen tilbagekaldes med tilbagevirkende kraft.

*Artikel 7***Kompetence**

Med forbehold af Domstolens adgang til at prøve beslutningen er det alene Kommissionen, som kan vedtage beslutninger i henhold til artikel 85, stk. 3.

Medlemsstaternes myndigheder forbliver kompetente til at afgøre, om betingelserne i artikel 85, stk. 1, eller artikel 86 er opfyldt, så længe Kommissionen hverken har taget skridt til udarbejdelse af en beslutning i det enkelte tilfælde eller har oversendt den i artikel 5, stk. 3, første afsnit, omhandlede meddelelse.

*Artikel 8***Forbindelse med medlemsstaternes myndigheder**

1. Kommissionen gennemfører den i denne forordning omhandlede sagsbehandling i nær og vedvarende forbindelse med medlemsstaternes kompetente myndigheder; disse er berettigede til at fremsætte bemærkninger vedrørende sagsbehandlingen.

2. Kommissionen sender uopholdeligt til medlemsstaternes kompetente myndigheder en genpart af klager og ansøgninger samt af de vigtigste dokumenter, der som et led i sagsbehandlingen forelægges den eller fremsendes af den.

3. Det rådgivende Udvalg for kartel- og monopolspørgsmål på transportområdet nedsat i henhold til artikel 16, stk. 3 i forordning nr. 1017/68 høres før hver beslutning, som vedtages efter en i artikel 3 omhandlet sagsbehandling, samt før beslutninger i henhold til artikel 5, stk. 3, andet afsnit, og stk. 4, andet afsnit. Det rådgivende Udvalg skal endvidere høres for vedtagelsen af de i artikel 21 omhandlede gennemførelsesbestemmelser.

4. Høringen finder sted, og Udvalget afgiver sin udtalelse i henhold til de i artikel 16, stk. 5 og 6, i den i denne artikel, stk. 3, anførte forordning.

*Artikel 9***Rådets undersøgelse af et principielt spørgsmål, som vedrører den fælles transportpolitik, og som opstår i forbindelse med en konkret sag**

1. Kommissionen vedtager først en beslutning, for hvilken den i artikel 8 omhandlede høring er obligatorisk, efter udløbet af en frist på 20 dage fra den dag, på hvilken Det rådgivende Udvalg har fremsat sin udtalelse.

2. Inden udløbet af den i stk. 1 nævnte frist kan hver medlemsstat anmode om indkaldelse af Rådet, for at dette sammen med Kommissionen kan undersøge de principielle spørgsmål vedrørende den fælles transportpolitik, som efter dens opfattelse står i forbindelse med den særlige sag, hvorom skal træffes beslutning.

Inden en frist af 30 dage fra den pågældende medlemsstats anmodning træder Rådet sammen udelukkende for at undersøge disse principielle spørgsmål.

Kommissionen udsteder først sin beslutning efter Rådets møde.

3. Rådet kan endvidere efter anmodning af en medlemsstat eller af Kommissionen til enhver tid undersøge spørgsmål af generel karakter, som opstår i forbindelse med iværksættelsen af konkurrencepolitikken inden for lufttransportsektoren.

4. I alle de tilfælde, hvor Rådet indkaldes for at undersøge principielle spørgsmål i henhold til stk. 2 eller for at undersøge spørgsmål af generel karakter i henhold til stk. 3, tager Kommissionen inden for rammerne af denne forordning hensyn til de forskellige opfattelser, som er fremkommet i Rådet.

*Artikel 10***Undersøgelser vedrørende de enkelte lufttransportsektorer**

1. Såfremt udviklingen af transporten, transportprisbevægelser og -stagnationer eller andre omstændigheder giver grund til at antage, at konkurrencen på lufttransportområdet inden for fællesmarkedet i et bestemt geografisk område eller på en eller flere trafikforbindelser eller for så vidt angår person- eller godsbeholdning, der vedrører en eller flere trafikforbindelser, eller for en eller flere bestemte kategorier, er begrænset eller fordrejet, kan Kommissionen beslutte at iværksætte en generel undersøgelse på dette område og som led i denne undersøgelse anmode virksomhederne i den pågældende transportsektor om sådanne oplysninger og sådant materiale, som er nødvendige for anvendelsen af de i artikel 85 og 86 fastsatte principper.

2. Når Kommissionen iværksætter den i stk. 1 omhandlede undersøgelse, anmoder den ligeledes virksomheder og grupper af virksomheder, hvis størrelse giver grund til at antage, at de indtager en dominerende stilling på fællesmarkedet eller på en væsentlig del heraf, om en erklæring om de faktorer,

som vedrører virksomhedernes struktur og adfærd, og som er nødvendige for at bedømme deres forhold ud fra bestemmelserne i traktatens artikel 86.

3. Artikel 8, stk. 2-4, og artikel 9, 11, 12 og 13 finder anvendelse.

Artikel 11

Anmodning om oplysninger

1. For at løse de opgaver, som er pålagt Kommissionen efter denne forordning, kan den indhente alle nødvendige oplysninger fra medlemsstaternes regeringer og kompetente myndigheder samt fra virksomheder og sammenslutninger af virksomheder.

2. Fremsætter Kommissionen anmodning om oplysninger over for en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder, sender den samtidig til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder har sit hjemsted, en genpart af sin anmodning.

3. I sin anmodning skal Kommissionen angive retsgrundlaget for og formålet med denne samt de sanktioner, der i artikel 14, stk. 1, litra b), er fastsat for afgivelse af urigtige oplysninger.

4. Pligten til at afgive oplysninger påhviler virksomhedernes indehavere eller disses repræsentanter, og for så vidt angår juridiske personer, selskaber og foreninger, der ikke har status som juridisk person, de personer, der ifølge lov eller vedtægt er bemyndiget til at repræsentere dem.

5. Såfremt en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder ikke eller ikke udtømmende meddeler de krævede oplysninger inden for udløbet af en af Kommissionen fastsat frist, fremsætter Kommissionen krav om oplysningerne ved beslutning. Denne skal angive, hvilke oplysninger der kræves, fastsætte en passende frist for afgivelse af oplysningerne og indeholde en henvisning til de i artikel 14, stk. 1, litra b), og artikel 15, stk. 1, litra c), fastsatte sanktioner samt til adgangen til at indgive klage over beslutningen for Domstolen.

6. Kommissionen sender samtidig til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder har hjemsted, en genpart af sin beslutning.

Artikel 12

Kontrolundersøgelser ved medlemsstaternes myndigheder

1. På Kommissionens anmodning foretager medlemsstaternes kompetente myndigheder de kontrolundersøgelser, som Kommissionen i henhold til artikel 13, stk. 1, anser for formålstjenlige, eller som den har påbudt ved en beslutning i henhold til artikel 13, stk. 3. De repræsentanter for medlemsstaternes kompetente myndigheder, som har fået til opgave at gennemføre kontrolundersøgelsen, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt, udstedt af den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages. Fuldmagten skal indeholde en angivelse af kontrolundersøgelsens genstand og formål.

2. Repræsentanter for Kommissionen kan efter dennes anmodning eller efter anmodning fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område undersøgelsen skal foretages, bistå denne myndigheds repræsentanter ved løsning af deres opgaver.

Artikel 13

Kommissionens beføjelser til at foretage kontrolundersøgelser

1. Til løsning af de opgaver, som i denne forordning er henlagt til Kommissionen, kan denne foretage alle nødvendige kontrolundersøgelser hos virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

I dette øjemed har Kommissionens befuldmægtigede repræsentanter følgende beføjelser:

- a) at kontrollere bøger og andre forretningspapirer;
- b) at tage afskrifter eller ekstraudskrifter af bøger og forretningspapirer;
- c) at kræve mundtlige forklaringer på stedet;
- d) at få adgang til samtlige lokaler, grunde og transportmidler, der tilhører virksomhederne.

2. Repræsentanter, som af Kommissionen har fået fuldmagt til at foretage kontrolundersøgelsen, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt, der indeholder oplysning om kontrolundersøgelsens genstand og formål samt om de i denne forordnings artikel 14, stk. 1, litra c), fastsatte sanktioner, der finder anvendelse, såfremt de for-

langte bøger eller forretningspapirer ikke fremlægges i deres helhed. Kommissionen skal i passende tid før undersøgelsen give den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område undersøgelsen skal foretages, underretning om undersøgelsen og om de befuldmægtigede personers identitet.

3. Virksomheder og sammenslutninger af virksomheder har pligt til at underkaste sig de kontrolundersøgelser, hvorom Kommissionen har truffet beslutning. I beslutningen angives kontrolundersøgelsens genstand og formål, endvidere fastsættes tidspunktet for dens begyndelse, og der gives oplysning om de i artikel 14, stk. 1, litra c), og artikel 15, stk. 1, litra d), fastsatte sanktioner samt om adgangen til at indbringe klage over beslutningen for Domstolen.

4. Kommissionen træffer de i stk. 3 omhandlede beslutninger efter at have indhentet udtalelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages.

5. Repræsentanterne for den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område undersøgelsen skal foretages, kan efter denne myndigheds eller Kommissionens anmodning bistå Kommissionens repræsentanter ved løsningen af disses opgaver.

6. Modsætter en virksomhed sig en i henhold til denne artikel påbudt kontrolundersøgelse, yder vedkommende medlemsstat de af Kommissionen bemyndigede repræsentanter den fornødne støtte til løsningen af deres opgave. Medlemsstaterne anvender til dette formål de i henhold til artikel 21, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 1017/68 truffne foranstaltninger.

Artikel 14

Bøder

1. Ved beslutning kan Kommissionen pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder bøder på 100 til 5 000 regningsenheder, såfremt de forsætligt eller uagtsomt:

- a) fremsætter urigtige eller forvanskede oplysninger i en anmodning i henhold til artikel 5;
- b) i et svar på en anmodning i henhold til artikel 10 eller artikel 11, stk. 3 eller stk. 5, giver en oplysning, der er urigtig, eller ikke giver en oplysning inden udløbet af den frist, som er fastsat ved en beslutning i henhold til artikel 11, stk. 5;

- c) under en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 12 eller artikel 13 kun ufuldstændigt fremlægger de forlangte bøger eller øvrige forretningspapirer eller nægter at underkaste sig en kontrolundersøgelse, der er påbudt ved beslutning i henhold til artikel 13, stk. 3.

2. Ved beslutning kan Kommissionen pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder bøder på mindst 1 000 og højest 1 000 000 regningsenheder, idet sidstnævnte beløb dog kan forhøjes til 10 % af omsætningen i det sidste regnskabsår i hver af de virksomheder, som har medvirket ved overtrædelsen, såfremt de forsætligt eller uagtsomt:

- a) overtræder bestemmelserne i artikel 85 eller artikel 86, eller
- b) handler i strid med et påbud meddelt i henhold til artikel 6, stk. 1.

Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal der tages hensyn til både overtrædelsens grovhed og dens varighed.

3. Bestemmelserne i artikel 8, stk. 3 og 4, og i artikel 9 finder anvendelse.

4. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 1 og 2, har ikke penal karakter.

Artikel 15

Tvangsbøder

1. Kommissionen kan ved beslutning pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder tvangsbøder på 50 til 1 000 regningsenheder for hver dags forsinkelse ud over det i beslutningen fastsatte tidspunkt, for at tvinge dem til:

- a) at ophøre med en overtrædelse af artikel 85 eller artikel 86, hvis ophør den har påbudt i henhold til artikel 4;
- b) at ophøre med en handling, som er forbudt i henhold til artikel 6, stk. 3;
- c) at afgive udtømmende og rigtige oplysninger, som den har afkrævet dem ved beslutning i henhold til artikel 11, stk. 5;
- d) at underkaste sig en kontrolundersøgelse, som Kommissionen har påbudt ved beslutning i henhold til artikel 13, stk. 3.

2. Når virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder har efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden er blevet fastsat, kan Kommissionen fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et mindre beløb end det, den oprindelige beslutning ville føre til.

3. Bestemmelserne i artikel 8, stk. 3 og 4 og artikel 9 finder anvendelse.

Artikel 16

Prøvelse ved Domstolen

Med hensyn til klager over beslutninger, hvorved Kommissionen har fastsat en bøde eller en tvangsbøde, har Domstolen i overensstemmelse med bestemmelsen i traktatens artikel 172 fuld prøvelsesret; den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde.

Artikel 17

Regningsenhed

Ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 14-16 gælder den regningsenhed, som er fastsat for opstillingen af Fællesskabets budget i medfør af bestemmelserne i traktatens artikel 207 og 209.

Artikel 18

Udtalelser fra interesserede parter og tredjemand

1. Forinden der træffes beslutning i henhold til artikel 4, artikel 5, stk. 3, andet afsnit, og stk. 4, artikel 6, stk. 3, samt artikel 14 og 15, skal Kommissionen give de deltagende virksomheder og sammenslutninger af virksomheder lejlighed til at udtale sig vedrørende de af Kommissionen fremførte klagepunkter.

2. I den udstrækning, Kommissionen eller medlemsstaternes kompetente myndigheder anser det for påkrævet, kan den også indhente udtalelser fra andre fysiske eller juridiske personer. I tilfælde af, at fysiske eller juridiske personer, der godtgør at have tilstrækkelig interesse heri, fremsætter anmodning om at måtte udtale sig i sagen, skal en sådan anmodning imødekommes.

3. Vil Kommissionen vedtage en beslutning om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, offentliggør den det væsentlige indhold af den pågældende

aftale, vedtagelse eller samordnede praksis med opfordring til enhver interesseret tredjemand til at meddele Kommissionen sine bemærkninger inden for en frist, der skal fastsættes af den til mindst en måned. Offentliggørelsen skal tage hensyn til virksomhedernes retlige interesse i bevarelsen af deres forretningshemmeligheder.

Artikel 19

Tavshedspligt

1. De oplysninger, der er indhentet i medfør af bestemmelserne i artikel 10, 11, 12 og 13 må kun bruges til det med undersøgelsen eller kontrollen tilsigtede formål.

2. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 18 og 20 er Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder samt deres tjenestemænd og øvrige ansatte forpligtede til ikke at give oplysninger om forhold, som de i medfør af denne forordning får kendskab til, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 er ikke til hinder for offentliggørelse af generelle oplysninger eller redegørelser, som ikke indeholder angivelser om enkelte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

Artikel 20

Offentliggørelse af beslutningerne

1. Kommissionen offentliggør de beslutninger, som er truffet i medfør af artikel 4, artikel 5, stk. 3, andet afsnit, og stk. 4, artikel 3.

2. Offentliggørelsen sker med angivelse af de interesserede parter og beslutningens væsentligste indhold; ved offentliggørelsen skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af forretningshemmeligheder.

Artikel 21

Gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen er bemyndiget til at udstede gennemførelsesbestemmelser om form, indhold og andre enkeltheder vedrørende klager i henhold til artikel 3, ansøgninger i henhold til artikel 5, samt om udtalelser i henhold til artikel 18, stk. 1 og 2.

Artikel 22

Ikrafttræden, bestående aftaler

1. Denne forordning træder i kraft den
2. Uanset stk. 1 træder bestemmelsen i henhold til traktatens artikel 86 i kraft dagen efter denne forordnings offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
3. For aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der allerede bestod ved denne forordnings ikrafttræ-

den eller er etableret efter dens ikrafttræden, men inden dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, gælder forbudet i artikel 85, stk. 1 fra

4. Bestemmelsen i stk. 3 kan ikke gøres gældende over for virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, som har opsagt aftaler, vedtagelser og samordnet praksis inden den dag, som følger efter denne forordnings offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordninger (EØF)

- I. om ændring af forordning (EØF) nr. 1508/76, (EØF) nr. 1514/76 og (EØF) nr. 1521/76 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Tunesien, Algeriet og Marokko (1981/82)
- II. om ændring af forordning (EØF) nr. 1180/77 om indførsel til Fællesskabet af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet (1981/82)

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 12. august 1981)

I

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1508/76, (EØF) nr. 1514/76 og (EØF) nr. 1521/76 om indførsel af olivenolie med oprindelse i Tunesien, Algeriet og Marokko (1981/82)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

ud fra følgende betragtninger:

i henhold til artikel 16, 17 og 16 samt bilag B i samarbejdsaftalerne mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og henholdsvis Tunesien ⁽¹⁾,

Marokko ⁽²⁾ og Algeriet ⁽³⁾, anvendes der ved indførsel til Fællesskabet af olivenolie henhørende under pos. 15.07 A I i den fælles toldtarif, på betingelse af at ovennævnte lande opkræver en eksportafgift, en fast nedsættelse på 0,60 ECU/100 kg af den afgift, der anvendes på olie af denne type, samt en nedsættelse af samme afgift svarende til det særlige afgiftsbeløb, dog højst 12,09 ECU/100 kg for den nedsættelse, der er fastsat i ovennævnte artikler og 12,09 ECU/100 kg for det tillægsbeløb, der er fastsat i ovennævnte bilag B;

ved forordning (EØF) nr. 1508/76 ⁽⁴⁾, (EØF) nr. 1514/76 ⁽⁵⁾ og (EØF) nr. 1521/76 ⁽⁶⁾, senest

⁽¹⁾ EFT nr. L 141 af 28. 5. 1976, s. 195.

⁽²⁾ EFT nr. L 141 af 28. 5. 1976, s. 98.

⁽³⁾ EFT nr. L 141 af 28. 5. 1976, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 24.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1976, s. 43.